

Richteren 18

*En zij zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken;
want wij hebben dat land gezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt gij dan stil zijn?
Weest niet lui om te trekken, dat gij henen inkomt,
om dat land in erfelijke bezitting te nemen;
(Als gij daarhenen komt, zo zult gij komen tot een zorgeloos volk,
en dat land is wijd van ruimte) want God heeft het in uw hand gegeven;
een plaats, alwaar geen gebrek is van enig ding, dat op de aarde is.*

Richteren 18:9 en 10

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gekopieerd en gebruikt worden, als het is tot eer van de Heere Jezus Christus.

Ter inleiding

De bijbelboeken Richteren en Ruth zijn illustratief voor de periode van de Verborgenheid.

De periode van de Verborgenheid beslaat twee bedelingen: de Bedeling der Genade Gods, danwel de Bedeling der Verborgenheid, waarin wij nu leven, en de Bedeling van de Volheid der Tijden (dat is de periode van 40 jaar tussen de opname van de gemeente en het aanbreken van de duizend jaren van gebondenheid van satan).

Jozua (de Hebreeuwse naam die in het Grieks wordt uitgesproken als Jezus) heeft ons, het verlost volk, in het beloofde land gebracht en wij zijn in afwachting van de verschijning van de (ware) Koning, de Zoon Davids, Die Zijn nu nog in de hemel verborgen Koninkrijk, straks op aarde zal openbaren.

Richteren spreekt dus, op typologische wijze, hoofdzakelijk over het feit, dat de HEERE Zich eerst in het verborgene een volk verzamelt voor Zijn Naam (*Handelingen 15:14-16*) en dat Hij na deze, op aarde de vervallen hut van David weder zal oprichten.

Richteren 18

In Richteren 16, in de geschiedenis van Simson, vonden wij min of meer een uiteenzetting over de 4e Bedeling der wet en hoe de 4e Bedeling der wet beëindigd werd, uitgebeeld door de dood van Simson, die een type is van de HEERE Jezus.

De Filistijnen (= type van de oude natuurlijke mens) werden daardoor verslagen.

Daarna brak het beloofde Nieuwe Verbond der genade en der vrijheid aan.

Galaten 4:4 en 5:

Want wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanstelling tot zonen verkrijgen zouden.

Simson, die een machtig type is van de HEERE Jezus, illustreerde op welke wijze men verlost zou worden van de (al of niet godsdienstige) wet.

De geschiedenis van Simson vertelt op typologische wijze echter niet verder dan de verlossing van het leven onder het Oude Verbond, door de twee pilaren om te duwen waar heel de tempel van Dagon (uitbeelding van de god dezer eeuw, satan) op rust.

Die twee pilaren zijn een type van de eerste beginselen der wereld, namelijk de macht der zonde en de kracht der wet, waar heel dit oude huis der schepping op rust en door functioneert.

Een uitbeelding van het praktisch leven in vrijheid, omdat men verlost is van de zonde en van de wet en van welke slavernij dan ook, vinden we niet in de geschiedenis van Simson.

Wanneer de verlossing komt, waardoor men in de vrijheid geplaatst wordt, is dit wel op basis van de dood van Simson, maar verder gaat de schaduw, de typologie, van Simson niet.

Maar bij het Ware, bij de HEERE Jezus Christus wel.

Door Zijn opstanding uit de dood braken het Nieuwe Verbond en de Bedeling der genade Gods aan.

De vijfde bedeling, waarin wij, gelovigen sinds de opstanding van Christus leven.

In het algemeen gesproken zijn dit gelovigen uit de heidenen.

In het bijzonder zijn dit gelovigen uit de tien stammen van Israël.

Het is deze waarheid, die wij geschilderd vinden in de geschiedenis van Richteren 17.

De consequenties ervan vinden wij in de geschiedenis van Richteren 18.

Heel deze geschiedenis valt dus in twee delen uiteen: Richteren 17 en 18.

De roeping van het volk Israël vinden we in de geschiedenis van Richteren 19 t/m 21.

De Bedeling der wet, vinden we geschilderd in Richteren 16.

De Bedeling der genade Gods vinden we geschilderd in Richteren 17 en 18.

De Bedeling van de Volheid der tijden vinden we geschilderd in Richteren 19 t/m 21.

Wat deze geschiedenissen in Richteren 17 t/m 21 met elkaar gemeen hebben is, dat het gaat over één Levitisch Man, Die Zich weliswaar bevindt in Efraïm en in Dan, maar Die afkomstig is uit Bethlehem-Juda.

Maleachi 2:4-7; 3:1- e.v.:

Het is de komst van deze Leviet, Die in het Oude Testament al aangekondigd werd.

In Hem is het verbond van leven en vrede.
Hij is Engel des HEEREN der Heirscharen!
In Maleachi wordt de komst beloofd van de ware priester Levi.

Het Hebreeuws kent eigenlijk geen werkwoordvervoegingen en de vervoeging van de werkwoorden wordt door de vertalers dan ook bepaald aan de hand van de context.

De vertalers van dit gedeelte van Maleachi dachten hetgeen hier over Levi wordt gezegd in de verleden tijd te moeten vertalen, maar zij hadden dit in de toekomstige tijd moeten doen, want wat over deze Levi hier gezegd wordt, is pas vervuld in de opstanding van de HEERE Jezus Christus. De verzen aangaande deze Levi, zullen wij dus nu in de toekomstige tijd zetten.

Maleachi 2

- :1 En nu, gij priesters! tot u wordt dit gebod gezonden;
- :2 Indien gij het niet zult horen, en indien gij het niet zult ter harte nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE der Heirscharen, zo zal Ik den vloek onder u zenden, en Ik zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook alrede elkeen derzelve vervloekt, omdat gij het niet ter harte neemt.
- :3 Ziet, Ik zal u het zaad verderven; en Ik zal drek op uw aangezichten strooien, den drek uwer feesten, zodat men u met denzelven wegnemen zal.

Romeinen 3:1 en 2:

De eerste verzen gaan over het natuurlijke priestervolk Israël, aan wie de Woorden Gods waren toevertrouwd geweest.

Hosea 4:5:

Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is; dewijl gij de kennis verworpen hebt, heb Ik u ook verworpen, dat gij Mij het priesterambt niet zult bedienen; dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt, zal Ik ook uw kinderen vergeten.

Mattheüs 21:43:

Daarom zeg Ik ulieden, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden, en een volk gegeven, dat zijn vruchten voortbrengt.

Handelingen 28:27 en 28:

Want het hart dezes volks is dik geworden, en met de oren hebben zij zwaarlijk gehoord, en hun ogen hebben zij toegedaan; opdat zij niet te eniger tijd met de ogen zouden zien, en met de oren horen, en met het hart verstaan, en zij zich bekeren, en Ik hen geneze.

Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

Handelingen 15:14-16:

En pas na haar wedergeboorte zal het volk Israël verstaan, dat de HEERE, als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond der genade, en Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, eerst een ander volk verzameld heeft voor Zijn Naam.

:4 Pas dan zult gij (= het Joodse volk, en het natuurlijke volk Israël) weten (= namelijk door geloof verstaan), dat Ik dit gebod (= deze onderwijzing) tot u gezonden heb; Dat Mijn Verbond met Levi is, zegt de HEERE der Heirscharen.

:5 Mijn Verbond met Hem, is het Leven, en de vrede;
Ik geef Hem, aan degenen die Hem vrezen;
Want Hij vreest Mij = Hij eert Mij; Hij verheerlijkt Mij;
Want Hij is Zich er wèl bewust van dat Hij met de Levende God te maken heeft;
En Hij zal om Mijns Naams wil verschrikt worden.

:6 De wet (= onderwijzing), namelijk het Woord der Waarheid is in Zijn mond;
En er wordt geen onrecht in Zijn lippen gevonden;
Hij wandelt met Mij in vrede en in rechtmatigheid;
En Hij bekeert er velen van ongerechtigheid.

:7 En de lippen Zijner priesters zullen de wetenschap bewaren,
want men zal uit Zijn mond de wet (= Gods Woord en onderwijzing) zoeken;

Want Hij is Engel des HEEREN der Heirscharen.

:8 **Maar gij:**
Maar gij (Joods volk en natuurlijk volk Israël), zijt van den weg afgeweken;
En gij hebt er velen doen struikelen in de wet (= Gods Woord der Waarheid);
Gij hebt het verbond met Levi verdorven, zegt de HEERE der Heirscharen.

- :9 Daarom heb Ik ook u verachtelijk en onwaard gemaakt voor het ganse volk, dewijl gij Mijn wegen niet houdt, maar het aangezicht aanneemt in de wet.
- :10 Hebben wij niet allen één Vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom handelen wij dan trouwelooslijk de één tegen den ander, ont-heiligende het verbond onzer vaderen?
- :11 Juda handelt trouwelooslijk, en er wordt een gruwel gedaan in Israël, en in Jeruzalem;
want Juda ontheiligt de heiligheid des HEEREN, welke Hij liefheeft; want hij heeft de dochters eens vreemden gods getrouwd.
- :12 De HEERE zal den man, die zulks doet, uitroeien uit de hutten van Jakob, dien, die waakt, en dien, die antwoordt, en die den HEERE der Heirscharen spijsoffer brengt.
- :13 Dit tweede doet gijlieden ook, dat gij het altaar des HEEREN bedekt met tranen, met wening en met zuchting; zodat Hij niet meer het spijsoffer aanschouwen, noch met welgevallen van uw hand ontvangen wil.
- :14 Gij nu zegt: Waarom? Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin, en de huisvrouw uws verbonds is.
- :15 Heeft Hij niet maar een gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had? En waarom maar dien enen? Hij zocht een zaad Gods. Daarom, wacht u met uw geest, en dat niemand trouwelooslijk handele tegen de huisvrouw zijner jeugd.
- :16 Want de HEERE, de God Israëls, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met Zijn kleet, zegt de HEERE der Heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet trouwelooslijk handelt.
- :17 Gij vermoeit den HEERE met uw woorden; nog zegt gij: Waarmede vermoeien wij Hem? Daarmede, dat gij zegt: Al wie kwaad doet, is goed in de ogen des HEEREN, en Hij heeft lust aan zodanigen; of, waar is de God des oordeels?

In geestelijke, overdrachtelijke en typologische zin, gaat het steeds over dezelfde Levietische Man, hoewel het historisch gezien niet dezelfde Levietische Man geweest kan zijn. Hoewel zij familie van elkaar zijn, want Mozes was de broer van Aäron.....

Want:

In Richteren 17 en 18 wordt deze Levietische Man Jonathan genoemd en is Hij de zoon van Gersom en de **kleinzoon van Mozes**;

en in Richteren 19 t/m 21 wordt deze Levietische Man Pinehas genoemd en is Hij de zoon van Eleazar en de **kleinzoon van Aäron**.

Aan de ene kant spreekt deze Levietische Man (door Zijn verwantschap met Mozes) over Koningschap.

Aan de andere kant spreekt deze Levietische Man over Hogepriesterschap (door zijn verwantschap met Aäron).

Deze Levietische Man is dan ook een type van het Koningschap en Hogepriesterschap van de HEERE Jezus Christus, onder het Nieuwe Verbond der genade naar de Ordening van Melchizedek.

Inhoud van de overdrachtelijke betekenis van Richteren 18:

De stam Dan is de uitbeelding van het gelovig overblijfsel uit de tien stammen, namelijk een uitbeelding van de gemeente.

Een klein gedeelte van de stam Dan (5 man) gaat op zoek naar vrijheid en ruimte. Zij vinden de ruimte die zij hebben te beperkt.

Uitbeelding van die gelovigen, die niet willen leven onder wetten en regels, al of niet godsdienstig en die op zoek gaan naar een beter vaderland, betere beloften, een betere erfenis en een beter priesterschap. Zij plaatsen zich onder het beloofde Nieuwe Verbond des vredes (*Jesaja 31*) en onder een ander priesterschap. Niet dat priesterschap naar de ordening van Aäron, maar het priesterschap naar de ordening van Melchizedek.

(Ook in 2 Koningen 6:1 zegt een aantal profetenzonen tot Elisa: zie nu, de plaats waar wij wonen voor uw aangezicht, is voor ons te eng = te smal, te beperkt. Met andere woorden: geef ons maar de vrijheid onder het nieuwe verbond der genade.)

Via het huis van Micha, op het gebergte van Efraïm, gaan zij naar het uiterste (verhoogde) noorden en daar vinden zij dan ook een zeer tof land (de hemel).

Deze gelovigen ontdekken in de Schrift hun hemelse positie en de beloften van eerstgeboorterecht, de aanstelling tot Zonen en een hemelse erfenis.

Onderweg, op hun zoektocht zien zij, in het huis van ene Micha, een priester die hen zegt dat zij op de goede weg zijn, want de HEERE geeft hen Zijn vrede. Zij zijn van plan om, nadat zij dat toffe land gevonden hebben, deze priester mee te nemen, of met Hem mee te gaan, naar dat toffe land. Deze

priester is een type van de Hogepriester naar de ordening van Melchizedek, de Hogepriester van het verbond des vredes en der vrijheid, en samen met Hem zullen zij reizen naar hun bestemming.

Ze gaan eerst terug naar het gebied van de stam Dan en zeggen tegen hun broeders, dat zij een overheerlijk land gevonden hebben en ze roepen hun broeders op om met hen mee te gaan naar dit toffe land, waar je rustig en stil kunt leven.

Van heel de stam Dan zijn er maar 600 mannen die daartoe bereid zijn. (Binnen heel de gemeente, alle wedergeborenen, zijn er naar verhouding maar weinig gelovigen, die werkelijk belangstelling hebben voor hun Verlosser en Zijn Woord voor hun hemelse positie en zegeningen. Slechts een klein gedeelte wil leren leven uit genade en slechts een klein deel wil de dingen zoeken die Boven zijn en de dingen van de wereld achter zich laten.)

Richteren 18

- :1** In die dagen was er geen koning in Israël; en in dezelve dagen zocht de stam der Daniëten voor zich een erfenis om te wonen; want hun was tot op dien dag onder de stammen van Israël niet genoegzaam ter erfenis toegevallen.

- :1** Het grondgebied van de stam van Dan lag in het westen van Kanaän. Noordwestelijk van het grondgebied van Juda en net boven de Gazastrook (met haar vijf Filistijnse steden). Belangrijke steden in het gebied van de stam Dan waren bijvoorbeeld Zora en Esthaol. Tussen die twee steden werd Simson geboren en ook begraven.

We lezen over de verdeling van het land Kanaän door Jozua:

Jozua 19:40-46:

Het zevende lot ging uit voor den stam der zonen van Dan, naar hun huisgezinnen.

En de landpale van hun erfdeel was: Zora, en Esthaol, en Ir-Semes;

En Saalabbin, en Ajalon, en Jithla;

En Elon, en Timnatha, en Ekron;

En Elteke, en Gibbethon, en Baalath;

En Jehud, en Bene-Berak, en Gath-Rimmon;

En Me-Jarkon, en Rakkon, met de landpale tegenover Jafo.

Jozua 19:47 en 48:

Doch de landpale der kinderen van Dan was hun klein uitgekomen; daarom togen de kinderen van Dan op, en krijgden tegen Lesem (= Laïs).

En namen haar in, en sloegen haar met de scherpte des zwaards, en erfden haar, en woonden daarin; en zij noemden Lesem (= Laïs), Dan, naar den naam van hun vader Dan.

Dit is het erfdeel van de stam der kinderen van Dan, naar hun huisgezinnen, deze steden en haar dorpen.

Lesem = לֶשֶׁם = 40.300.30 = kostelijke steen; tot naam
ligt ten westen van de berg Hermon
= Laïs = לַיִשָּׁה = 5.300.10.30 = leeuw; kneden; vormen
= Dan = דָּן = 50.4 = rechter

Na de verovering van het land Kanaän werd het land door Jozua verdeeld onder de twaalf stammen van Israël.

Het aan de stam Dan toegewezen grondgebied, was door Dan niet helemaal in bezit genomen, omdat hun vijanden hen verhinderden dit te doen.

Daarom had de Stam Dan te weinig grondgebied en zij hadden dus ruimtegebrek.

Richteren 1:34:

En de Amorieten drongen de kinderen van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te komen in het dal.

Het waren vooral de Amorieten geweest, die de Daniëten verhinderden om hun volledige erfenis in bezit te nemen.

U weet wat de betekenis is van Amorieten?

Amorieten = sprekers en dus tegensprekers
= een type van demonen en boze geesten
= een type van de boze geestelijke machten in de lucht
= zij verkondigen geestelijke boodschappen en valse leringen, en zij verhinderen de Daniëten (type van gelovigen, christenen), hun door Jozua (Christus) aangegeven plaats en erfenis in te nemen

Boze geestelijke machten proberen altijd om gelovigen te verhinderen

hun door de HEERE aangewezen plaats en positie en erfenis in Christus in te nemen.

Hier was er dus voor de Daniëten geen plaats, om hun beloofde erfenis in bezit te nemen.

Ook voor de HEERE Jezus Christus was (en is) er geen plaats in de herberg.

En ook is er voor elke ware gelovige geen plaats in de legerplaats.

In de praktijk komen gelovigen dus buiten Israël en buiten de legerplaats te staan.

Daarom gaan dan ook 5 Daniëten op zoek en zij vinden voor zichzelf een grondgebied in het uiterste noorden van het land Kanaän.

Een grondgebied wat veel hoger gelegen is dan het grondgebied van elke andere stam van het volk Israël. Het lag zelfs buiten het grondgebied van het volk Israël, buiten de legerplaats.

Daarna gaan zij, met nog 600 man, op deze volkomen afgelegen, maar hoge plaats wonen.

Zij veroveren daar de stad Lesem (= Laïs) en nadat zij deze stad herbouwd hebben, veranderen zij de naam Lesem (= Laïs) in Dan.

Dus nu is er niet alleen een stam die Dan genoemd wordt, maar ook een stad Dan.

In heel de rest van de bijbelse geschiedenis blijft de stad Dan een grote rol spelen.

Al was het alleen maar hierom, dat heel Kanaän nu geacht wordt te liggen tussen Dan en Ber-Scheba.

De stad Dan in het uiterste noorden; de stad Ber-Scheba is het uiterste zuiden. (*Richteren 20:1*)

Het aan Dan eerder toegewezen erfdeel was te klein voor hen, want het grootste gedeelte werd hen ontzegd door de tegenstanders en dus ging een klein deel van hen op zoek naar een ander erfdeel.

Dit bleek een veel hoger gelegen erfdeel dan het oorspronkelijke land Kanaän te zijn.

Nu waren er twee grondgebieden (= dubbel erfdeel) voor de stam Dan. Het eerst aangewezen grondgebied lag ten westen van Juda en ten zuiden van Efraïm.

Dit tweede nu veroverde grondgebied lag ver boven het erfdeel van Efraïm, namelijk in het uiterste noorden.

En wat dacht u hiervan:

Toen er voor de tien stammen geen plaats meer was in Israël en zij verstrooid werden onder de heidenen, kwamen zij uiteindelijk terecht in Europa.

En ook toen zocht de stam Dan opnieuw de uiterst noordelijke grondgebieden op. (Danmark; Scandanavië)

- :2 Zo zonden de kinderen van Dan uit hun geslacht vijf mannen uit hun einden; Mannen die strijdbaar waren, van Zora en van Esthaol, om het land te verspieden, en dat te doorzoeken; en zij zeiden tot hen: Gaat, doorzoekt het land. En zij kwamen aan het gebergte van Efraïm, tot aan het huis van Micha, en vernachtten aldaar.
- :2 Er werden vijf zonen uit de stam Dan uitgekozen.

Strijdbaar = chael = חַיִל = 30.10.8

Dan = rechter

5 = spreekt over de genade Gods

= spreekt over verborgen, onzienlijke, geestelijke, hemelse dingen

= spreekt over een gelovig overblijfsel

= spreekt over de interventie van God met de gang van zaken in de wereld van de 4

Zoals de duim zich bemoeit met alle (4) vingers

Aan het einde van, en na de 4e bedeling, komt, door Goddelijk ingrijpen, de 5e bedeling die verband houdt met de geestelijke, verborgen, hemelse dingen.

Wij leven in de 5e bedeling en daarom zoeken en bedenken wij dan ook de dingen die Boven zijn, verborgen in de hemel. (Kolossenzen 3:1)

Galaten 4:4:

Wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanstelling tot zonen verkrijgen zouden.

5 = chamash = חַמֵּשׁ = 300.40.8

= bewapend; geharnast; gewapend; strijdbaar

= buik; samenballen; één vuist maken (om de buik te verdedigen)
Dit is het wapen van de godsdienstige, wettische mens (al of geen Christen). Met de duim, met de één, namelijk met God in zijn hand, slaat hij met zijn vuist de HEERE Jezus en andere gelovigen op de mond. (*Mattheüs 26:67; 1 Korinthe 4:11*)

Door de hand te ballen tot een vuist, denkt men de uitvoerende macht van God te zijn en denkt men macht te hebben over God en Zijn Woord. Men klemt immers de duim tussen de vier vingers bij het maken van een vuist.

De Eén wordt door de vier omkneld.

Men denkt God en Zijn Woord in eigen macht te hebben en te kunnen gebruiken tot eigen voordeel, in plaats van genade te verlenen.

Deze 5 spreekt over een gelovig overblijfsel.

Ze zijn uitgekozen en verzameld vanuit de verste hoeken, uit heel het gebied van Dan.

Deze 5 geselecteerden worden vanwege hun bekwaamheid, strijdvaardigheid en trouw, uitgezonden.

Zij strijden bij wijze van spreken de goede strijd des geloofs.

Zij worden uitgekozen en uitgezonden vanuit **Zora en Esthaol**, om het land te gaan verspieden.

Deze vijf uit de stam Dan (type van het gelovig overblijfsel uit Efraïm, de verzamelnaam voor de tien stammen) verspieden het land, namelijk zij gaan op zoek naar de beloofde erfenis.

Deze geselecteerden, zou je het **gelovig overblijfsel** binnen de stam Dan kunnen noemen.

Een **gelovig overblijfsel** wordt echter niet bepaald door afstamming, maar door geloof alleen.

De stam Benjamin bijvoorbeeld, staat model voor **het gelovig overblijfsel** uit Israël en smaller gezien, staat de stam Benjamin model voor het gelovig overblijfsel uit de twee stammen.

De stam Benjamin is de uitbeelding van **het gelovig overblijfsel** binnen de stam Juda.

Typologisch is de HEERE Jezus een Benjaminiet = **hèt gelovig Overblijfsel** binnen Juda.

De stam Dan is typologisch de uitbeelding van het gelovig overblijfsel uit Israël.

Smaller gezien staat Dan voor het gelovig overblijfsel uit de tien stammen van Israël en is hier de uitbeelding van de gemeente.

De 5 geselecteerden zijn weer een gelovig overblijfsel binnen het geheel van de stam Dan en zijn de uitbeelding van gelovigen binnen de gemeente, die echt naar de beloofde erfenis op zoek zijn.

Wedergeborenen die willen zoeken en bedenken de dingen die boven zijn (*Kolossenzen 3:1*).

Zij zullen die erfenis dan ook ontvangen, maar ze zijn altijd een minderheid binnen een veel grotere meerderheid.

De stam Dan is een type van het gelovig overblijfsel (de gemeente) uit alle tien stammen, en deze 5 zijn weer het gelovig overblijfsel binnen heel de stam Dan (de ware gelovigen binnen de gemeente).

Dit gelovig overblijfsel veruiterlijkt zich in 600 man, die de geestelijke wapenuitrusting aandoen en optrekken naar het uiterste noorden, om als priesterlijk volk de beloofde erfenis te kunnen beërven.

Van de gelovigen binnen de gehele gemeente, het lichaam van Christus, zijn er verhoudingsgewijs maar zeer weinig die zich uitstrekken naar de beloofde erfenis!

Deze 5 worden er dus op uitgestuurd om te zoeken naar een erfenis. En... als men waarlijk zoekt, zal men vinden!

De plaats waar men gaat wonen, is ook de plaats die men dan inneemt. De plaats die men inneemt, is **de plaats waar men leeft en gemeenschap heeft**.

Als je in de hemel je plaats en positie inneemt, dan heb je dáár levende gemeenschap.

Met de HEERE Jezus Christus en (daardoor) vervolgens ook met de broeders.

:2 Zora = זרעה = 5.70.200.90 = melaats, horzel; wesp
= de grootste vijand van dabar = bij = Woord

Melaatsheid is een type van de zonde, onvruchtbaarheid en dood.

De natuurlijke mens is dood door de zonden en misdaden.

Dè melaatse is het volk Israël, levend onder de wet; onder de bediening des doods!

Als Israël de wet met het hart zou geloven en met de mond belijden, dan zou zij hebben begrepen wat de wet haar belóóft, namelijk: Eeuwig Leven in de Zoon!

Esthaol = het verlangde; vragen; ondervragen; onderzoeken;
zoeken naar wat verborgen is

Richteren 17:2: de vrouw onderzoekende; de vrouw ondervragende.

Bij die vrouw vindt men dan ook 1100 zilverlingen (= de tegenwaarde van Simson).

Bij die vrouw (= het volk Israël) zou men vragen en zoeken naar de Zaligheid in de Woorden Gods, die haar waren toevertrouwd.

Oppervlakkig gezien vindt men bij deze vrouw alleen de wet als leefregel.

Oppervlakkig gezien is de vrouw dus onvruchtbaar.

Maar als men de vrouw dieper ondervraagt zal men uiteindelijk de Zoon vinden.

De wet is namelijk het getuigenis over deze Zoon.

De vrouw zal evenwel zeggen dat zij onvruchtbaar is, omdat zij de Man niet bekent.

Maar de Engel zal zeggen: deze Zoon wordt door de Geest van God verwekt.

Door haar ongeloof weet het Joodse volk niet, dat zij deze Zoon al gebaard heeft.

De Zoon is dan ook niet meer bij deze vrouw, in Bethlehem-Juda te vinden, want Hij is nu eerst op een andere plaats. (*Handelingen 15:14-16*)

Als men werkelijk op zoek is naar de Erfgenaam en Zijn erfenis, dan zal men Hem vinden.

Hij blijkt echter in een totaal andere plaats te zijn, dan waar men Hem verwacht had.

Niet in Judea en ook niet in Bethlehem-Juda, maar in Efraïm.

Niet in Jeruzalem, maar in Samaria, de hoofdstad van de tien stammen.

Niet in Juda, maar in het Galilea der heidenen.

Niet als Koning in Juda, maar als Hogepriester op het gebergte van Efraïm.

In het huis van Efraïm, de Zoon van Jozef, namelijk in het Huis van Micha = wie is Jehovah gelijk

:2 Dus op hun zoektocht naar hun erfenis, gingen zij vanuit Zora en Esthaol naar het noorden.

Zij komen eerst in het gebied van de tien stammen terecht, waarvan Sichem, en later Samaria, de hoofdstad is.

Zij komen op het gebergte van Efraïm, bij het huis van Micha.

Het huis van Micha is een Godshuis, namelijk Bethel. (*Richteren 17:4*)
Daar wensen zij te overnachten.
Om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen en te onderzoeken
in Zijn tempel. (*Psalm 27:4*)

- :3 Zijnde bij het huis van Micha, zo kenden zij de stem van den Jongeling, den Leviet; en zij weken daarheen, en zeiden tot Hem: Wie heeft U hier gebracht, en wat doet Gij al hier, en wat hebt Gij hier?
- :3 Zij herkennen aan de stem van de Jongeling, deze Levietische Man, dat Hij niet uit Efraïm is, maar dat Hij uit Bethlehem-Juda komt.

Jongeling = $\Gamma \left[\eta = 200.70.50 = \text{iemand die uit de dood is opgestaan} \right]$
Iemand die het kind-zijn van zich afgeworpen heeft.

En zij zeggen dan ook : Wie heeft U **hier** heen gezonden?
: Wat doet U **hier**?
: Wat hebt U **hier** eigenlijk te zoeken?
: Wat is de reden dat U **hier** bent?

Want U hoort toch niet **hier**, in Efraïm, maar **daar**, in Bethlehem-Juda te zijn?

De Samaritaanse vrouw zou zeggen:

Wat doet U hier eigenlijk?

Want de Zaligmaker en Zijn Zaligheid, is toch uit de Joden, dus wat zoekt U hier bij de heidenen, in Efraïm?

Of is het mogelijk dat wij de Levende God ook hier, in het erfdeel van Jozef, op de bergen Ebal en Gerizim kunnen aanbidden?

(*Johannes 4:20; Deuteronomium 27:11 e.v.*)

Deze Jongeling was dus uit Juda, maar Hij bevindt Zich nu bij de heidenen. Deze Levietische Man, deze priester uit Bethlehem-Juda, is nu terecht gekomen bij Efraïm. Hij is niet meer in Jeruzalem, maar Hij is wel op het gebergte van Efraïm.

Handelingen 28:28:

Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

- :4 En Hij zeide tot hen: Zo en zo heeft Micha Mij gedaan; en Hij heeft Mij gehoord, en Ik ben Hem tot priester.
- :4 De Jongeling vertelt wat Micha aan Hem gedaan heeft, waarover wij kunnen lezen in Richteren 17.

Micha heeft Hem gehoord = סָכַר = 200.20.60 = sakar
 = zichzelf verhuren; belonen; compensatie
 = in stilheid verblijven

רַוְכָּ = shakar = dronken worden; verhuren; beloning

Ik ben Micha tot priester = כֹּהֵן = 50.5.20 = cohen

- :5 Toen zeiden zij tot hem: Vraag toch God, dat wij mogen weten, of onze weg, op welken wij wandelen, voorspoedig zal zijn.
- :5 Deze 5 mannen erkennen deze Jongeling als priester, want zij vragen of Hij hun Middelaar/Hogepriester en Voorspraak wil zijn bij God, opdat Hij hen de Ware Levende Weg zou kunnen wijzen naar hun beloofde erfenis.

- :6 En de priester zeide tot hen: Gaat in vrede; uw weg, welke gij zult heentrekken is voor den HEERE.

- :6 Deze Priester voorzegt hen een wandel in vrede, **voor het aangezicht des HEEREN**. (*Johannes 16:33*)

Ook wanneer wij op weg gaan, om de door God beloofde erfenis in bezit te nemen, zal dit ons tot vrede zijn, maar bovenal is dit tot verheerlijking (voor het aangezicht) des HEEREN.

Deze Jongeling en Priester dient de HEERE, want deze Priester geeft aan hen Zijn vrede. Hij dient de HEERE op een andere wijze, dan de priesters die de HEERE dienen onder het Oude Verbond der wet, naar de Ordening van Aäron.

Het Oude Verbond der wet geeft geen vrede, maar strijd en onrust. Deze Priester dient, en zal de HEERE dienen, onder het Priesterschap naar de Ordening van Melchizedek, onder het Nieuwe Verbond der genade.

En dat nu niet in het midden van Juda, de twee stammen, het Joodse volk, maar in het midden van een gelovig overblijfsel uit Efraïm, de tien stammen, uitgebeeld in deze 5 mannen (en later 600 mannen) uit de stam Dan.

De stam Dan is typologisch de uitbeelding van de gemeente, het lichaam van Christus.

:7 Toen gingen die vijf mannen heen, en kwamen te Laïs; en zij zagen het volk, hetwelk in derzelfer midden was, zijnde gelegen in zekerheid, naar de wijze der Sidoniërs, stil en trouw zijnde; en daar was geen erfheer, die iemand om enige zaak schande aandeed in dat land; ook waren zij verre van de Sidoniërs, en hadden niets te doen met enigen mens.

:7 Nu gaat de reis ineens snel, want hier zijn ze te Laïs, gelegen aan de voet van de berg Hermon, dichtbij de stad Caesarea Filippi en dus ver voorbij het meer van Galilea.

Op deze zelfde plaats beantwoordde Petrus de vraag van de HEERE Jezus: "En gij, wie zegt gij dat Ik ben?", met deze belijdenis: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God". (*Mattheüs 16:16*)

Lesem = לֶשֶׁם = 40.300.30 = tot naam; van naam; roem; faam
kostelijke steen

Laïs = לַיִשׁ = 300.10.30 = leeuw
Juda is een leeuw
= type van de HEERE Jezus Christus,
de Leeuw uit de stam van Juda
de Koning is de Leeuw
het Lam is de Hogepriester van het Nieuwe Verbond
(Toen Johannes omkeek, zag hij het Lam Gods, staande als geslacht)

Dan = דָּן = 50.4 = rechter; richter

Dan is een slang (= נָחָשׁ = 300.8.50 = Nachash). (*Genesis 49:17*)

Dan is een jonge (zekere; vreemde) Leeuw: gur arih (גֹּר אַרְיָה). (*Deuteronomium 33:22*)

גור אריה = 5.10.200.1 200.6.3 = leeuw in den vreemde
 leeuw in vreemdelingschap
 אריה = 5.10.200.1 = Licht der vreemdelingen (heidenen)
 Je zou dus kunnen zeggen dat de HEERE Jezus Christus niet alleen de
 Leeuw is uit de stam van Juda, maar ook de Leeuw uit de stam van Dan.
 Vanuit Juda komt Hij via Efraïm terecht in Dan, in het uiterste noorden.
 Laïs (= Leeuw) en Hij is tot kostelijke en dierbare Steen en buiten Hem
 is er geen Naam.

- :7 Zij komen tenslotte in Laïs en komen dus terecht bij de leeuw, in het
 uiterste Noorden.
 Of zij komen bij een volk, wat zich in de Leeuw bevindt.
 Volgens Simson lijkt dit volk verdacht veel op het bijenvolk in een ge-
 scheurde leeuw.
 Dit volk woont daar afgelegen (= buiten de legerplaats) en is gerust en
 stil en dit naar de wijze der Sidoniërs.
 Naar de wijze namelijk, die overeenkomt met de betekenis van het
 woord Sidon.

Sidon = צידן = 50.4.10.90 = jacht; visvangst; hinderlaag
 neutraal: in afwachting liggen;
 liggend wachten

Type van oudtestamentische gelovigen, die rustig in afwachting
 waren van de vervulling van de beloften Gods.
 De beloften Gods, die vervuld worden onder het Nieuwe Verbond der
 genade, door de komst van de Messias, de Leeuw uit de stam van Juda.
 Ook een mannetjesleeuw neemt vaak een afwachterende houding aan
 en men beschouwt dit als luiheid.

Sidon = צידן = Lukas 4:26

Zoals ook de gelovige weduwe van Sarepta Sidonis.
 Zij nam in het buitenland een (af)wachterende houding aan. (Sarepta =
 ineensmelten; reinigen; zuiveren)
 En dus ontving zij olie, meel, en een zoon die tot leven verwekt werd.
**Dit is alweer de beschrijving van de gemeente, het lichaam van
 Christus.**
 Ook wij hebben rust gevonden en zijn in afwachting.
 Wij vertrouwen op de vervulling van al Gods beloften, die in de
 HEERE Jezus Christus, ja en amen zijn.

En er was niemand, die de inwoners van Laïs lastig viel.
De inwoners van Laïs hebben ook niets te maken met de Sidoniërs en ook hebben zij niets te maken met de rest van de mensheid.
Zij hebben alleen van doen met de Leeuw en Kostelijke Steen en Rechter.
Zij zijn wel in de wereld, maar zij zijn niet van de wereld.

- :8 En zij kwamen tot hun broederen te Zora en te Esthaol, en hun broeders zeiden tot hen: Wat zegt gijlieden?
- :8 Dus gaan deze 5 mannen weer terug naar hun broederen te Zora en Esthaol.
De broederen vragen aan deze 5 mannen: En, wat vinden jullie van dat erfdeel...?

Er waren onder het Oude Testament nu eenmaal gelovigen die wens-ten te leven uit genade (= 5), en die dus op zoek waren naar betere en hogere, geestelijke (=5) beloften!

Zij vonden inderdaad deze beloften, die op verborgen (= 5) wijze in de Schrift beloofd zijn.

Op verborgen wijze is de roeping van de gemeente, het lichaam van Christus in de Schrift te vinden.

Zij onderzochten de wet en de profeten en vonden daarin het Nieuwe Verbond der genade.

De illustratie hiervan zien we hier.

Zij vonden Laïs, de Leeuw, de Kostelijke Steen, waarna zij terug gingen naar Zora en Esthaol om aan de stam Dan bekend te maken hetgeen zij gehoord en gezien hadden.

- :9 En zij zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken; want wij hebben dat land gezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt gij dan stil zijn? Weest niet lui om te trekken, dat gij henen inkomt, om dat land in erfelijke bezitting te nemen;
- :9 Zij zeggen: Wat vinden jullie ervan om met ons op te trekken naar dit zeer goede land in het uiterste noorden; naar dit toffe land, waar je in rust, in stilte en in getrouwheid des harten kunt wonen. Het kost

wel wat moeite, maar weest niet traag om dit land erfelijk in bezit te nemen, al kost het je het leven naar de oude mens.

Maar maak u op, en wordt verlicht, en de heerlijkheid des Heeren....
(*Jesaja 61; Efeze 5*)

:10 Als gij daarhenen komt, zo zult gij komen tot een zorgeloos volk, en dat land is wijd van ruimte, want God heeft het in uw hand gegeven; een plaats, alwaar geen gebrek is van enig ding, dat op de aarde is.

:10 Zie naar de inwoners van Laïs.

Zoals de inwoners van Laïs nu, zul je daar als een zorgeloos volk kunnen wonen, want er is aan ruimte en aan vrijheid geen gebrek.

Met andere woorden:

De HEERE heeft dit land in uw hand gegeven.

Een plaats waarin geen gebrek en dus overdaad is.

In het Huis des Vaders zijn vele woningen!

Als het anders was, zouden wij het jullie gezegd hebben.

Het is een overheerlijk land, dus neemt nu uit de hand van de HEERE dit land tot je erfdeel.

De HEERE zal daar onze handen vullen om Hem tot koninklijk Priestervolk te zijn!

En zo zouden ook wij het van de HEERE ontvangen erfdeel in bezit nemen.

Het erfdeel, waarover in het Oude Testament al op verborgen wijze gesproken werd.

Dit erfdeel bestaat uit een dubbel deel, eerst priesterschap en daarna ook koningschap.

En zo ging het dus ook voor de stam Dan, die een type is van de gemeente, het lichaam van Christus.

De stam Dan had al een grondgebied, temidden van de andere 11 stammen, maar nu ontvangt de stam Dan óók nog een erfenis in het uiterste noorden (verhoging, kroon) van het land Kanaän.

En dus zeggen deze vijf mannen: laten wij vooral optrekken naar dit overheerlijke erfdeel!

Maar... van alle leden van de stam Dan blijken er maar 600 belangstelling te hebben!

:11 Toen reisden van daar uit het geslacht der Daniëten, van Zora en van Esthaol, zeshonderd man, aangejord met krijgswapenen.

:11 Zij vertrekken uit Zora en Esthaol...

Zij verlaten het wespennest, danwel zij verlaten de melaatse (= zora).
Zij verlaten het natuurlijke volk Israël, aan wie eens de Woorden Gods waren toevertrouwd

Zij verlaten deze melaatse (= zora) niet eerder, dan nadat zij deze vrouw grondig ondervraagd hebben (= esthaol) aangaande de Zaligmaker en Zijn Zaligheid.

En als zij datgene gevonden hebben, wat zij bij deze melaatse zochten, gaan zij op weg naar dit beter en hoger Priesterschap en naar de betere beloften die in het Oude Testament verborgen waren.

Op typologische wijze zijn zij eerstgeborenen en eerstelingen van de nieuwe Schepping, en ontvangen zij dus het dubbele deel, namelijk zij erven hemelen en aarde mede met Christus.

Efeze 6:14-17:

Omgord met de geestelijke wapenuitrusting "trekken zij op" (= עלה = 5.30.70 = 105 = alah = brandofferen; omhoog gaan; opstijgen) naar het uiterste noorden, om daar tot priesterlijk volk voor de HEERE te zijn*.

En dat gebeurt ook, want zij gaan wonen in, en dus leven in, de Leeuw (= Laïs).

Het is echter een verborgen leeuw, want de naam van de stad Laïs wordt veranderd in Dan.

Dit **gelovig overblijfsel** uit de stam Dan gaat op weg naar de Leeuw, de stad Laïs.

Zij vertrekken vanuit en op basis van Zora en Esthaol naar het uiterste noorden (= kroon en heerlijkheid).

Niet om te heersen, maar om de HEERE als priestervolk te dienen.

Uiteraard onder leiding van de Hogepriester die Zich bevindt op het gebergte van Efraïm en naar Wie zij nu onderweg zijn.

* Bij de geboorte van Izaäk is Abraham 100 jaar oud.
Abraham is 105 jaar oud, wanneer Izaäk tot zaad gerekend wordt.

Want 600 = מאות שש = 400.6.1.40 300.300 = shesh maoth
שש = 300.300 = shesh = zes
= fijn wit linnen; albast; wit marmer

600 = uitrusting; wapenuitrusting; dreiging en oordeel of leven en vrede
= farao gaat met 600 strijdwagens het volk Israël achterna
= de spies van Goliath heeft een gewicht van 600 sikkelen ijzer
(geestelijke strijd)
= Saul en Jonathan strijden met 600 man tegen de Filistijnen
= de speciale garde van David (de Krethi en de Plethi) bestaat uit
600 man
= in zijn 600e levensjaar werd Noach (met nog 7 anderen) gered in
de ark en de ongelovigen kwamen om
(Ook water, type van het Woord van God heeft 2 kanten: Leven (op
grond van geloof) en dood (door afwijzing ervan).

:12 En zij togen op, en legerden zich bij Kirjath-Jearim, in Juda; daarom
noemden zij deze plaats, Machane-Dan, tot op dezen dag; Ziet, het is
achter Kirjath-Jearim.

:12 Togen op = עלה = 5.30.70 = alah = opstijgen; omhoog gaan, zoals een
brandoffer, opstijgen naar het Noorden.
Tot een liefelijke, vrijwillige, en Gode welbehagelijke offerande.

Op hun reis naar het uiterste noorden wordt alleen deze bijzondere
legerplaats genoemd.

Niet vanwege het historische belang, maar vanwege de typologische
betekenis ervan.

Kirjath-Jearim wordt ook genoemd

: Kirjath-Ba-al

: Ba-ala-Juda; Baalim-Juda

: Machane-Dan = kampement van Dan

Kirjath-Jearim = stad der steden

= een stad is een type van een koninkrijk

Het gaat hier eigenlijk om het Koninkrijk der Kroninkrijken!

Kirjath-Jearim = één van de steden der Gibeonieten (Jozua 9)

Nadat Jericho (type van de wereld die van overlang is) verwoest is, en
nadat Ai (type van deze gerestitueerde wereld) geoordeeld is en men

onder leiding van Jozua (= Jezus), het beloofde Land in bezit zal gaan nemen, sluit Jozua met de Gibeonieten, bij Gilgal, het Verbond des Vredes. Dit tot ergernis van het volk Israël.

Typologisch:

Deze Gibeonieten, deze heidenen, die in het land Kanaän wonen, doen alsof zij van verre zijn.

Hun kleding, hun verschijning, ziet er oud en versleten uit en zij hebben oud brood bij zich.

Zij willen vrede sluiten met Jozua.

Door Jozua (= Jezus) worden zij door het Verbond des Vredes nabij gebracht.

Door middel van deze verkleedpartij (dit naar het voorbeeld van Jacob), wordt uitgebeeld dat zij eerder deel krijgen aan de eerstgeboorte zegen, dan het natuurlijke volk Israël.

Deze Gibeonieten, deze heidenen uit Kirjath-Jearim, zijn ook een type van het gelovig overblijfsel uit de 10 stammen, wat deel krijgt aan het Verbond des Vredes van Jozua (Jezus Christus), de gemeente, het Lichaam van Christus en zij krijgen deel aan Zijn zegeningen.

Hoewel de gemeente jonger is (namelijk later verschijnt) dan het volk Israël, want het volk Israël werd verwekt door Mozes en de gemeente is verwekt geworden door Christus, toch is het verbond met de Gemeente véél ouder dan het Oude Verbond der wet met Israël.

Dit Verbond is namelijk van voor de nederwerping der wereld.

Efeze 1:4; Genesis 2; Efeze 5

De gemeente is in Christus uitverkoren, van voor de nederwerping der wereld.

Zoals het volk Israël er later achterkwam, dat deze Gibeonieten eigenlijk hun naburen waren, zo zal het volk Israël er in de toekomst achter komen, dat de gemeente haar nabuur is.

Want de gemeente bestaat in de eerste plaats uit **het gelovig overblijfsel** uit de 10 stammen van Israël en vindt haar fundament in het erfrecht van Efraïm, koning van de 10 stammen.

Hoewel het natuurlijke volk Israël nog steeds denkt dat wij, Christenen, vijanden van hen zijn.

Kirjath-Jearim = Ba-ala-Juda wordt tot het erfdeel van Juda gerekend en ligt op de grens van het gebied van de stam Benjamin (type van

het gelovig overblijfsel uit Juda). Op die wijze is Kirjath-Jearim, op typologische wijze, de uitbeelding van het gelovig overblijfsel uit Juda, dat op grond van het Verbond des Vredes ook deel zal krijgen aan de Eerstgeboorte zegen en aan de Troon der Genade.

Kirjath-Jearim (1 Samuël 6 en 7)

Nadat de Filistijnen de Ark des Verbonds weer teruggezonden hadden naar Israël, werd deze gebracht in Kirjath-Jearim, in het huis van Abinadab, op de heuvel en men heiligde zijn zoon Eleazar, dat hij de Ark des HEEREN gedurende 20 jaar (= 2000 jaar) zou bewaren.

De meest bekende Eleazar in het Oude Testament, is de zoon van Aäron, de hogepriester van het Oude Verbond.

Eleazar, de **tweede** hogepriester, is een type van het tweede hogepriesterschap, namelijk het hogepriesterschap van de HEERE Jezus Christus, Die Hogepriester is van het Nieuwe Verbond der Genade, **naar de Ordening van Melchizedek**.

Ook dat tweede hogepriesterschap, blijkt dus in feite ouder te zijn dan het eerste, het hogepriesterschap van Aäron.

En in het huis van een Eleazar staat de Ark des Verbonds, danwel de Troon der Genade.

In Genesis 14 verschijnt eerst Melchizedek. Pas daarna verschijnen Levi en de stam van Levi, waaruit Aäron voortkomt.

In Exodus mag dan het priesterschap naar de Ordening van Aäron ingesteld worden, later wordt gezegd dat Melchizedek en het Hogepriesterschap naar de Ordening van Melchizedek er veel eerder waren en dat dit dus veel oudere rechten heeft.

Melchizedek is namelijk Christus.

En, hoewel Christus als de Hogepriester later verschijnt dan Levi en Aäron, toch was Hij er eigenlijk al veel eerder.

Zo is het ook met Eleazar, de zoon van de hogepriester Aäron (en die van Mozes 1 Kronieken 23:15)

Eleazar, in het Grieks Lazarus, de tweede hogepriester, is een type van de oudere, en eerder verschenen hogepriester, namelijk Melchizedek. Eleazar heet in het Nieuwe Testament Lazarus.

Maar goed, deze 600 Daniëten togen op vanuit Kirjath-Jearim...

- :13** En van daar togen zij door naar het gebergte van Efraim, en zij kwamen tot aan het huis van Micha.

:13 Logischerwijs waren deze Daniëten uit de Stam Dan!
Maar nu zij uit Kirjath-Jearim vertrekken, zouden zij ook Gibeonieten hebben kunnen zijn, die eertijds heidenen waren, maar als eerste volk de vrede van het Nieuwe Verbond ontvangen hebben.
In beide gevallen zijn zij namelijk een type van de gemeente, het Lichaam van Christus.

En zij zijn op weg naar het gebergte van Efraïm (= dubbele vrucht = dubbele erfenis).

Zij komen tot het huis van Micha.

Het huis van Micha is het Godshuis (*Richteren*17:5) (het Godshuis = Bethel)

:14 Toen antwoordden de vijf mannen, die gegaan waren om het land van Laïs te verspieden, en zeiden tot hun broeders: Weet gijlieden ook, dat in die huizen een efod is, en terafim, en een gesneden en een gegoten beeld? Zo weet nu, wat u te doen zij.

:14 Deze 5 mannen (type van hen die de geestelijke, hemelse dingen zoeken) zijn op de hoogte gebracht van verborgen, hemelse, onzienlijke en genadevolle dingen, en als woordvoerders zeggen zij nu tot hun broeders: toen wij hier de vorige keer waren, hebben wij ontdekt, dat er in dit Godshuis (met zijn vele woningen), de Priester, de efod, namelijk de terafim, namelijk het gesneden beeld, namelijk het gegoten beeld, is.

De uitdrukking “die huizen”, kan wijzen naar de twee huizen Efraïm en Juda, maar meer naar de 10 stammen als zodanig.

Zo weet nu, wat u te doen zij.

Neem deze Priester en dit gesneden beeld (:30) mee naar ons erfdeel.
Als Hij namelijk Hogepriester is van het Nieuwe Verbond, neem dan ook alles mee wat tot het priesterschap behoort.

Want: “gesneden beeld”, “efod”, “terafim” of “gegoten beeld”, het is allemaal één en dezelfde uitbeelding: die van de opgewekte Christus, die de Hogepriester is van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek. Dit houdt echter wel in, dat de 2 stammen (= Juda) zonder zullen zitten. (*Hosea* 3:4)

:15 Toen weken zij daarheen, en kwamen aan het huis van den Jongeling, den Leviet, ten huize van Micha; en zij vraagden Hem naar vrede.

:15 Alle zegeningen in verband met het Nieuwe Verbond zijn in het Godshuis van Micha te vinden.

Zij komen tot het huis van de Jongeling.

Hij kwam uit Juda, maar is geroepen tot het huis in Efraïm.

Een Jongeling is iemand, Die nieuw Leven heeft ontvangen en Die het kindschap achter zich gelaten heeft, omdat Hij tot Zoon gesteld is.

Hij is op typologische wijze ook die Priester, die in Maleachi aangekondigd werd.

Hij wordt daar genoemd: Engel des HEEREN der Heirscharen.

(*Maleachi 2:4-8*)

Hij is de ene ware Levi = samenvoegen; aankleven (*Richteren 17:7-9*)

Hij is uit Bethlehem Juda, maar Hij verkeert als vreemdeling op het gebergte van Efraïm.

Hij is gekomen om dienstwerk te verrichten aan allen, die Hem als Hogepriester erkennen.

Hij is onze vrede, die Jood en heiden in Zichzelf tot één gemaakt heeft onder het Nieuwe Verbond des Vredes. (*Efeze 2:14 e.v.*)

:16 En de zeshonderd mannen, die van de kinderen van Dan waren, met hun krijgswapenen aangegord, bleven staan aan de opening, ingang (= petach) van de poort (= sha-ar).

:16 Deze 600 mannen uit de stam Dan blijven staan.

Mannen met wit linnen bekleed en dus priestervolk, en omgord met de geestelijke wapenrusting (*Efeze 6:13-18*), wachten bij de ingang van het Gods Huis (= Bethel).

:17 Maar de vijf mannen, die gegaan waren om het land te verspieden, gingen op, kwamen daarhenen in, en namen weg het gesneden beeld, en den efod, en de terafim, en het gegoten beeld; de priester nu bleef staan aan de deur van de poort, met de zeshonderd mannen, die met krijgswapenen aangegord waren.

:17 Maar de 5 mannen, als vertegenwoordigers van de 600 (= zij die de geestelijke en verborgen, hemelse dingen zoeken) gaan dit Huis binnen, want zij weten Wie en wat er binnen in dit Huis is. Zij kennen de verborgenheden van het Koninkrijk der Hemelen en gaan dus in en nemen ongevraagd de heilige dingen mee, alsof deze heilige en hemelse dingen nu hen toebehoren.

En typologisch is dit ook zo.

Als je uitgaat buiten de legerplaats, omdat je je zinnen gezet hebt op dingen die veel beter en hoger zijn, dan zou je je deze dingen ook toeëigenen, omdat je ook Degene, van Wie al deze dingen een type zijn, tot Hogepriester hebt.

Deze Priester, Jongeling, Leviet en Vreemdeling, staat al, met de 600 man, te wachten.

:18 Als die nu ten huize van Micha waren ingegaan, en het gesneden beeld, den efod, en de terafim, en het gegoten beeld weggenomen hadden, zo zeide de Priester tot hen: Wat doet gijlieden?

:18 De Priester zegt tot hen: wat doen jullie nu?
: nemen jullie alleen de illustratie van het Nieuwe Verbond mee?
: Of nemen jullie ook Mij mee?

:19 En zij zeiden tot hem: Zwijg, leg uw hand op uw mond, en ga met ons, en wees ons tot Vader en tot Priester! Is het beter, dat gij priester zijt voor het huis van één man, of dat gij priester zijt voor één stam, namelijk voor één geslacht in Israël?

:19 Deze 5 mannen kennen de Verborgenheid, met daarin de betere dingen en betere beloften.

:19 En zij zeggen dan ook
: mondje dicht; leg Uw hand op Uw mond (dit zijn verborgenheden)
: Verberg u in Laïs/Lesem/Dan
: Gij Jongeling, Gij Eerstgeborene, wees ons tot vader
: Wees ons tot Vader, die Zijn kinderen tot zonen en erfgenamen bouwt

: Wees ons tot Hogepriester, opdat wij Uw priesters zouden zijn
Geen Hogepriester voor één man, maar voor een stam en een volk, het
Israël Gods. (*Galaten 6:16*)

Hij was Hogepriester van Eén Man.

Deze Ene Man is Micha, maar typologisch is deze Ene Man, God Zelf.

En Hij is Hogepriester voor één volk (*Galaten 6:16*).

Want God heeft de HEERE Jezus Christus gesteld tot Hogepriester
van het Nieuwe Verbond, over Zijn eigen Huis. (*Hebreeën 3:6*)

Een bepaalde generatie uit Israël, namelijk het gelovig overblijfsel uit
Israël (uitgebeeld in deze 600 mannen uit de Stam Dan als type van de
gemeente) krijgt deel aan deze Hogepriester.

Efeze 4:13:

Aan de andere kant is het zo, dat de gemeente, in de gebruikelijke
zin van het woord, weliswaar een vreemd volk is, maar wat moet
opwassen (opgroeien) tot 1 volkomen Man. (*Efeze 4:13*)

Het Hogepriesterschap van één Man, Christus, wordt van toepassing
gebracht op dit ene volk, de gemeente.

De naam van deze Jongeling, deze Leviet, deze Hogepriester, is nog
steeds verborgen.

Richteren 18:30

En hoewel Zijn naam en identiteit uiteindelijk bekend gemaakt worden,
zouden wij in eerste instantie gedacht kunnen hebben aan Zulkeen,
de broer van Boaz,

Deze Ene Man is Christus.

Ook heel de gemeente is die ene Man, namelijk Christus.

Christus is de Hogepriester van Zijn volk, dewelke Zijn lichaam is.

Alles wat het lichaam nodig heeft, komt tot het lichaam via het Hoofd,
zoals voedsel, zuurstof, sturing.

Alles wat het volk van God nodig heeft, komt tot het volk via haar
hoofd, via de Hogepriester.

De Hogepriester geeft brood en wijn aan Zijn lichaam.

De Hogepriester geeft Zichzelf over aan Zijn volk, dewelke Zijn Li-
chaam is.

(*Efeze 1: 22 en 23*)

:20 Toen werd het hart van den priester vrolijk, en hij nam den efod, en de terafim, en het gesneden beeld, en hij kwam in het midden des volks.

:20 Het hart van de Priester wordt vrolijk = de blijdschap van het Nieuwe Verbond des Vredes

Vrolijk zijn; verblijd zijn = het kenmerk van het Nieuwe Verbond
Efod en Terafim = de uitbeelding van het hogepriesterschap en het verborgen koningschap van Christus, naar de Ordening van Melchizedek, onder het Nieuwe Verbond der Genade

Deze Hogepriester komt in het midden van Zijn volk, neemt de meest centrale plaats in binnen dit volk.

Maar de 2 stammen, het natuurlijke volk zullen zitten zonder.....

Hosea 3:4.

Richteren 17:7-9:

U weet wel, deze Leviet, die uit Bethlehem-Juda, uit de 2 stammen van Israël, gekomen was?

Die als vreemdeling naar het gebergte van Efraïm en dus naar de 10 stammen van Israël gegaan was, omdat Hij dacht in Efraïm wel priesterlijk werk te kunnen verrichten.

Degenen die Hem werkelijk als hun Hogepriester aanvaardden, is een gelovig overblijfsel uit Efraïm (= 10 stammen) en dit wordt uitgebeeld in de stam Dan.

Daar is deze Jongeling, deze Leviet uit Bethlehem-Juda, dan ook zeer verblijd over!

Dit gelovig overblijfsel is een type van de gemeente, het Lichaam van Christus.

En ook binnen de stam Dan, dus binnen de gemeente, is er maar een minderheid, namelijk deze 600 mannen, die priesterdienst willen verrichten onder leiding van deze Leviet uit Bethlehem-Juda.

Zij aanvaardden de consequentie van hun keuze en ze gaan op weg naar de beloofde Erfenis.

Zij willen zoeken en bedenken de dingen die in het uiterste noorden en dus boven zijn.

Zij gaan op weg naar de stad Laïs (= het verborgen Koninkrijk van de Leeuw uit de stam van Juda) en zij gaan hun overste Leidsman en Voleinder des geloofs achterna.

- :21** Alzo keerden zij zich, en togen voort; en zij stelden de kinderkens, en het vee, en de bagage voor zich.
- :21** Keerden zich en togen voort = zij zijn reisvaardig, bereid om te gaan
zij hebben een wandeling of levenswandel voor ogen
Voor zich = in het aangezicht van
ten aanschouwe van al wat hen volgt.
zij zijn hun kinderen tot voorbeeld
- :22** Als zij nu verre van Micha's huis gekomen waren, zo werden de mannen, zijnde in de huizen, die bij het huis van Micha waren, bijeengeroepen, en zij achterhaalden de kinderen van Dan.
- :23** En zij riepen de kinderen van Dan na; dewelke hun aangezichten omkeerden, en zeiden tot Micha: Wat is u, dat gij bijeengeroepen zijt?
- :22-** De huizen van Micha worden bijeen geroepen en zij achtervolgen deze 600 Daniëten.
Dit kunnen de 10 huizen (= stammen) zijn; of de 2 huizen en de 10 huizen = het natuurlijk volk Israël.
Maar deze 600 Daniëten zeggen: **Wat moet U van ons?**
- :24** Toen zeide hij: Gijlieden hebt mijn goden, die ik gemaakt had, weggenomen, mitsgaders den priester, en zijt weggegaan; wat heb ik nu meer? Wat is het dan, dat gij tot mij zegt: Wat is u?
- :24** Micha zegt: **Nee, jullie hebben wat van Mij.**
Want je hebt Mijn God (= 70.5.30.1 = **עלי** = Mijn Eli), Die Ik gemaakt heb, meegenomen.
Jullie hebben namelijk deze Hogepriester, die Ik tot Hogepriester gesteld heb, meegenomen.
Buiten Hem, heb Ik niets meer.
Dus wat een onzin is het om tegen Mij te zeggen: "**Wat moet U van ons?**"
Wat hier eigenlijk gezegd wordt is, dat het Beeld wat Micha gemaakt heeft geen afgoderij is.
U weet toch, dat God Zichzelf een Beeld zou maken, Hem (Gode) evengelijk?

De HEERE Jezus Christus, de opgestane HEERE en Hogepriester, is door God gemaakt.

Alleen Christus is, op grond van Zijn opstanding uit de dood, het afschijnsel van Gods heerlijkheid, en Hij is het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid, en Hij draagt alle dingen door het Woord Zijner Kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelfen teweeg gebracht heeft, is Hij gezeten aan de Rechterhand der Majesteit in de Hoogste Hemelen. (*Hebreeën 1:1-3*)

Want Christus is het Beeld van de onzienlijke God, de Eerstgeborene aller creaturen. (*Kolossenzen 1:15*)

Micha zegt : Hij is alles wat Ik heb.

: buiten Hem is er niets.

: En nu zullen de 2 stammen en de 10 stammen van het natuurlijke volk Israël, vele dagen blijven zitten, zonder Koning, zonder Vorst, zonder offer, zonder opgericht Beeld, en zonder Efod en Terafim. (*Hosea 3:4*)

:25 Maar de zonen van Dan zeiden tot hem: Laat Uw stem bij ons niet horen, opdat niet misschien mannen, van bitteren gemoede (= ziel) op u aanvallen (= tegen u vergadere, samenspannen), en gij uw leven (= ziel) verliest, namelijk het leven (= ziel) van uw huis (of dochter).

:25 **Deze 600 erfgenamen van Dan vinden dat dit hun probleem niet is.** Dit is wat het natuurlijke volk Israël zichzelf aangedaan heeft, vanwege haar ongelooft.

Zij wijzen dan ook naar de periode van verberging en stilzwijgen van God, die reeds in het Oude Testament voorzegt was.

(*Deuteronomium 31:17 en 18; 32:20*)

Zij zeggen: zwijg, laat uw stem bij ons niet horen

: het is nu de periode van Uw stilzwijgen, gedurende de Verborgenheid

: **Dus zeg maar niets**

Want mannen met een bittere ziel (= zij die onder de wet leven, en zij die leven naar de oude mens) zullen zich anders tegen U vergaderen.

In onze Bedeling der Verborgenheid spreekt God niet. De enige manier waarop God tot ons spreekt, is door het geschreven Woord.

De hemel heeft zich gesloten en God spreekt tot op heden niet meer rechtstreeks.

De HEERE heeft alles gezegd wat er maar te zeggen viel.

Zijn Laatste Woord (en tevens Zijn eerste Woord) is de HEERE Jezus Christus.

Hebreeën 1:1:

God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon.

Hebreeën 2:1:

Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doervloeiën.

- :26** Alzo gingen de zonen van Dan huns weegs; en Micha, ziende, dat zij sterker waren dan hij, zo keerde hij om, en kwam weder tot zijn huis.
- :26** Deze 600 Daniëten, gaan de Weg des Vredes, die hen door de Priester gewezen is (:6).
In deze bedeling is het Huis Dan (= het gelovig overblijfsel uit Efraïm), namelijk de gemeente, sterker dan de natuurlijke Huizen Juda en Efraïm. Het Nieuwe Verbond is sterker dan het Oude Verbond.
Micha keert dan ook weder naar Zijn Godshuis, de uitbeelding van Zijn verberging.
- :27** Zij dan namen wat Micha gemaakt had, en de Priester die Hij gehad had, en zij kwamen te Laïs, tot een stil en zeker volk, en sloegen hen met de scherpte des zwaards, en de stad verbrandden zij met vuur.
- :27** Deze 600 Daniëten nemen mee, hetgeen Micha gemaakt heeft.
Zij nemen deze Priester en alles wat tot dit Priesterschap behoort, met zich mee. Zij nemen deze Eerstgeborene, deze Jongeling uit Bethlehem-Juda, deze vreemdeling, deze Leviet en Hogepriester, mee naar hun erfdeel in het uiterste noorden.
Eigenlijk heeft Hij hen, dus ons, meegenomen naar het uiterste noorden = kroon, heerlijkheid.

Zij komen in de Stad Laïs
= Het verborgen Koninkrijk van de Leeuw uit de Stam van Juda
Zij komen in de Stad Lesem
= Het verborgen Koninkrijk van die kostelijke en dierbare Steen
Zij komen in de Stad Dan
= Het Koninkrijk van de verborgen Richter of Rechter
Zij komen in de Stad Laïs
= Het verborgen Koninkrijk van Christus, als onze Hogepriester

Zij komen tot dit volk, wat in afwachting ligt van de vervulling van oudtestamentische profetieën en beloften.

Maar, als dit volk deel wil hebben aan deze beloften, dan kost hen dit hun oude, hun aardse leven.

De Daniëten slaan dit volk dan ook met het tweesnijdend scherp zwaard en de stad verbranden zij met vuur.

Anders gezegd:

Na de opstanding van de Jongeling Christus zijn er gelovigen die de zegeningen claimen die aan de gemeente beloofd zijn en die in het Oude Testament verborgen waren.

Zoals we dit uitgebeeld hebben gezien in Kirjath-Jearim, of gezien hebben bij de Gibeonieten.

Dit wordt hier geïllustreerd door middel van deze 600 Daniëten.

Toen deze 600 Daniëten deel kregen aan deze Priester;
toen zij leerden over deze Jongeling (die een type is van de opgewekte Christus, Die aan Gods rechterhand gezeten is), dat Hij de Hogepriester is van het Nieuwe Verbond naar de Ordening van Melchizedek;
toen zij leerden dat zij deel hadden gekregen aan Zijn positie en aan Zijn zegeningen, namen zij de positie ook in, die hen in Christus en in de hemel geschonken is;
en vervolgens leven zij uit Zijn hemelse zegeningen.
Maar: als je hemelse dingen zoekt, kost je dit wel het leven naar de oude mens in Adam.

Dus op grond van de in het Oude Testament verborgen waarheden, kwam aan deze Daniëten de dubbele erfenis toe. Als een mens tot geloof komt, zou hij op weg gaan naar Zijn door God beloofde erfenis. Dus nemen zij de stad Laïs in.

Aan deze erfenis behoeft men niets te doen, behalve dan dat men die erfenis zich zou toeëigenen en daaruit leven.

Deze stad is heel eenvoudig in te nemen, want de werkelijke strijd is door de kruisiging en dood van de Heere Jezus en door de opstanding van Christus al gestreden tot overwinning.

De enige strijd die je hebt te strijden is het negeren van je eigen oude mens.

De kunst is het om de oude mens van jezelf en die van de ander voor dood te rekenen.

Richteren 18:5 en 6:

De HEERE had door de mond van deze Priester al tot de eerste 5 mannen gezegd, dat dit de Weg des HEEREN was (en is): de weg die gij heen zult trekken, is voor het aangezicht des HEEREN.

:27 Deze 600 nemen deze stad en dus dit Koninkrijk in en eigenen zich dit toe.

:28 En er was niemand, die hen verlostte; want zij was verre van Sidon, en zij hadden niets met enigen mens te doen; en zij lag in het dal, dat bij Beth-Rechob is. Daarna herbouwden zij de stad en woonden daarin.

Wij wonen in de hemel, maar voorzover wij nog op aarde zijn (= het dal) verliezen we daar het leven naar de oude mens.

:28 Want met de stad Sidon, of met enig andere mens in Adam, had de stad Laïs, niets van doen.

De Stad Laïs ligt in een bergvallei; in het dal dat bij Beth-Rechob is.

Beth-Rechob = ruim huis

= ruimer huis

Het huis van het Nieuwe Verbond is veel ruimer dan het huis van het Oude

De Huishouding / Bedeling der Genade en der vrijheid is veel ruimer, dan de beperktheid van de Huishouding of Bedeling der wet

Zij nemen in de praktijk afstand van al het oude

Zij bouwen de stad Laïs tot een groter, ruimer en vrijer huis en zij wonen daarin. Zij bouwen onder leiding van deze Hogepriester aan het hemels Koninkrijk.

Zij zijn in de ruimte gezet en leven in de praktijk uit de rijkdom van Gods genade en zij staan in de vrijheid met dewelke Christus hen heeft vrijgekocht.

Zij laten zich door deze Hogepriester bouwen (= 5.50.2 = בנה = banah) tot zoon (= 50.2 = בן = ben).

:29 En zij noemden den naam der stad Dan, naar den naam huns vaders Dan, die aan Israël geboren was; hoewel de naam dezer stad te voren Laïs was.

:29 De stad Laïs (= Leeuw) wordt genoemd naar Dan (= Rechter), de 5e zoon van Jacob.

Wij worden erop gewezen opdat wij de verschillende namen van deze stad zouden onthouden.

Het is weliswaar de stad of het koninkrijk van de Leeuw en de Rechter, maar het is de Hogepriester, Die in het verborgene regeert

:30 En de zonen van Dan richtten voor zich dat gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van Gersom, den zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren priesters voor den stam der Daniëten, tot den dag toe, dat het Land gevankelijk is weggevoerd.

:30 *Richteren 18:18:*

Wat eerst genoemd werd: het gesneden beeld, den efod en de terafim, en het gegoten beeld...

wordt hier genoemd: het gesneden beeld = pasal
= פסל = 30.60.80 = 170

Vervolgens wordt alsnog bekend gemaakt, wie deze Jongeling uit Bethlehem-Juda is.

Waarbij de efod en de terafim de illustratie zijn van Zijn priesterschap en koningschap.

Hij is de Leviet en Hij spreekt dus over Zijn priesterschap

Hij is uit Bethlehem-Juda en dat spreekt over Zijn koningschap uit het Huis van David.

Hoewel Bethlehem ook spreekt over Zijn Priesterschap, want de Priester geeft Zijn brood.

Deze Priester komt in Efraïm, omdat Hij de Eerstgeborene is en dus de dubbele erfenis heeft.

Priesterschap en koningschap en eerstgeboorterecht komen dus bij deze Jongeling terecht. En zo hoort het ook, want de Eerstgeborene ontvangt het dubbele deel.

Namelijk koningschap en priesterschap.

Dit is in overeenstemming met de rechten van de Ordening naar Melchizedek

Vanaf de opstanding van Christus, kennen wij maar één Jongeling, die uit Bethlehem-Juda en ook uit Jozef en dus uit Efraïm is.

Die Koning en Hogepriester is.

Die als de Eerstgeborene dubbele vrucht (= Efraïm) draagt.

Die Jongeling is, op typologische wijze, niemand anders dan de HEE-RE Jezus Christus.

Want:

:30 Oprichten of opwekken uit de dood, heeft te maken met deze Jongeling. Hij is door de Vader gebouwd tot Zoon en dit Gebouw, danwel deze Zoon is opgericht.

En Jonathan, de zoon van Gersom, de zoon van Manasse, hij en zijn zonen, waren priesters voor den stam der Daniëten, tot den dag toe, dat het land gevankelijk is weggevoerd.

Deze Levietische Man uit Bethlehem-Juda, die in Efraïm en in het Huis van Micha terecht komt, blijkt allereerst priester te zijn in de stam Dan.

Typologisch:

De zonen van Dan (namelijk deze 600), erkennen deze uit de dood opgestane Jongeling, die het uitgedrukte beeld van God is, die de Eersteling en Eerstgeborene is van de Nieuwe Schepping, en Die door God gesteld is tot Koning en Hogepriester van het Nieuwe Verbond naar de Ordening van Melchizedek.

Hij is Jonathan: Hij is gift van Jehovah

: Hij is geschenk van Jehovah

: Hij is de genadegift Gods, in Wie het Eeuwige Leven is
(*Romeinen 6:23*)

Wij kennen ook nog:

Jonathan: de zoon van koning Saul.

Saul, de door God gekozen koning, die een hoofd groter was dan heel het volk.

Saul uit de stam Benjamin, levend onder het Oude Verbond der wet. Saul moet dus eerst sterven, waardoor het Oude Verbond beëindigd wordt, voordat het Nieuwe Verbond zou kunnen aanbreken.

Jonathan, de Zoon van Saul, de volgende generatie, is dan ook de uitbeelding van het leven van het Nieuwe Verbond der genade.

Maar Jonathan wordt onder het Nieuwe Verbond geen koning.

Jonathan is de meest geliefde broeder en vriend van David.

(1 Samuël 18:1-4)

David en Jonathan zijn één van ziel.

David en Jonathan zijn dus eigenlijk één en dezelfde.

Dit betekent dat, als David de zoon en erfgenaam is van de troon van koning Saul, dan moet Jonathan (de wederhelft van David) dus een type zijn van de priester naar de Ordening van Melchizedek.

Dus nogmaals:

Jonathan : Hij is gift van Jehovah

: Hij is geschenk van Jehovah

: Hij is de genadegift Gods

En wat heeft God ons gegeven?

Ja, het eeuwig Leven in Zijn Zoon!

En wat heeft God ons nog meer gegeven?

Of wat hebben wij nodig?

Ja, de Hogepriester naar de Ordening van Melchizedek!

God heeft de HEERE Jezus Christus aan ons gegeven tot Hogepriester. Christus is Koning, maar God heeft Hem aan ons gegeven tot Hoofd van Zijn Lichaam; danwel tot Hogepriester van de gemeente, die Zijn volk is.

Jonathan is dus de uitbeelding van het hogepriesterschap van de HEERE Jezus Christus.

Zodra Jonathan begraven/verborgen is, openbaart David zich als koning.

En, laat David maar niet horen, dat je zegt dat Jonathan dood is.

:30 Jonathan: heeft dus te maken met priesterschap

: is de Zoon van Gersom

: is de kleinzoon van Manasse, of

: is hij de kleinzoon van Mozes?

Gersom : גרשמו = uitgedrevene; buitengeworpene; vreemdeling
(Exodus 2:22; 18:3; 1 Kronieken 23:15)

: גרש = garash = uitdrijven; verbannen

שמו = shem = naam; stellen; roep; faam

גר = gar = vreemdeling

De vreemdeling en buitengeworpene, wat in onze bedeling de juiste beschrijving is van Christus als de Hogepriester naar de Ordening van Melchizedek.

Gersom: is de zoon van Mozes.

Mozes, de broer van Aäron de hogepriester uit de stam van Levi.

Maar er staat hier toch niet, dat deze Gersom, de zoon is van Mozes?

Hier staat toch, dat hij de zoon is van Manasse?

Nu, het verschil in het Hebreeuws tussen van de naam Mozes en de naam Manasse, is de letter nun = נ, met de getalswaarde 50.

Denk aan Jozua, de Zoon van Nun (uit het geslacht Efraïm, en dus uit Jozef).

Maar eerst even de betekenis van Manasse

Manasse: doen vergeten (mijn moeite en smarten)

de natuurlijke eerstgeboren zoon van Jozef

de naam is in het Hebreeuws מנשה = 5.300.50.40

de naam Mozes משה = 5.300. 40

Maar hier staat מנשה (deze kleine נ, staat half boven het woord).

Deze letter נ, is één van de vele "radicalen" in de Hebreeuwse tekst van de Bijbel, die anders van formaat zijn.

"Radicalen" zijn letters die miniscuul of majescuul geschreven staan. Ze "hangen" in spiegelschrift, of ondersteboven, of ze zijn suspended (letters die niet aan de regel hangen, maar een halve regel hoger staan).

De gedachte is dan ook:

Beide namen (= Manasse en Mozes) horen hier eigenlijk te staan.

Hoewel de vertalers de naam Manasse ingevuld hebben, had hier met de naam Mozes vertaald moeten worden.

De naam van Mozes, maar met daarin deze kleine letter nun (= ך).

Letterlijk is Gersom niet de zoon van Manasse, maar van Mozes, en is Jonathan niet de kleinzoon van Manasse, maar de (klein)zoon van Mozes. Typologisch is deze Leviet Jonathan dus óók de (klein)zoon van Manasse.

Deze Jongeling en Leviet, Jonathan uit Bethlehem-Juda

Is : de Zoon van Mozes (met een ך in zijn naam)

: de Zoon van het Nieuwe Verbond en van eeuwig leven (= 50)

: de Zoon van Manasse, uit Jozef

Nu goed:

Deze Jonathan is de (klein)zoon van Mozes.

En dus is deze Jonathan terecht een Levietisch priester

Door de naam van Mozes hier in verband te brengen met Manasse (de natuurlijk eerstgeborene van Jozef) wordt deze Priester Jonathan ook in verband gebracht met het Eerstgeboorterecht van Jozef/Efraïm.

Priesterschap behoort nu eenmaal samengevoegd te zijn met het Eerstgeboorterecht.

Numeri 17:8:

Als de HEERE niet ingegrepen had, dan was het priesterschap niet terecht gekomen bij Levi, maar bij Jozef.

Want Jozef had immers het Eerstgeboorterecht ontvangen, en daarbij behoort priesterschap.

Genesis 49:10:

Als de HEERE niet ingegrepen had, dan was het koningschap niet bij Juda terecht gekomen, maar was ook dat terecht gekomen bij Jozef, want bij het ontvangen van het eerstgeboorterecht, behoort koningschap en priesterschap.

Genesis 48:13:

Als de HEERE niet ingegrepen had, dan was het Eerstgeboorterecht van Jozef niet bij Efraïm, maar bij Manasse terecht gekomen en zou Manasse ook het daarbij behorende koningschap en priesterschap hebben ontvangen.

Maar de HEERE heeft er wel wat aan veranderd, door bijvoorbeeld de naam van Manasse, te veranderen in Mozes.

Ook het eerstgeboorterecht van Jozef werd niet gegeven aan Manasse,

maar aan Efraïm.

Ook het koningschap werd niet gegeven aan Jozef/Efraïm, maar aan Juda.

Ook het priesterschap werd niet gegeven aan Jozef/Efraïm, maar aan Levi.

Maar nogmaals:

Eigenlijk behoren koningschap, priesterschap bij de Eerstgeborene, bij één en dezelfde.

Dat wordt hier dan ook uitgebeeld in deze Jongeling en Priester, uit Bethlehem-Juda.

Dit wordt gerealiseerd, wanneer de 5 (= 50), in de naam van Mozes gedaald is.

Want Jezus (= Jozua) de zoon van de 50, is namelijk de Inhoud en de Vervuller der wet.

Want 50 = spreekt over het Nieuwe Verbond, door de opstanding van Christus

= Spreekt over Pinksteren en over het uitstorten van de Geest der belofte

= Spreekt over de nieuwe schepping waarin men Abraham zal zien (*Johannes 8:57*)

= 5: spreekt over het ingrijpen van God in deze zienlijke, zondige wereld.

= Spreekt over de rijkdom van Gods genade.

Zoals God in het leven van Abram kwam en er op grond van geloof, een 5 in de naam van Abram geplant werd, waardoor hij een Abraham werd.

Of zoals God in het leven komt van een ieder die Hem gelooft en uit Zijn genade wenst te leven.

= In bijzonderheid kwam de HEERE Jezus Christus in deze wereld.

= De andere bijzonderheid in de wereld is de roeping van de gemeente.

Want God heeft de gang van zaken in deze wereld, en met Israël onderbroken en Hij heeft de roeping van de gemeente (= de 5e bedeling) er tussen gezet.

De geschiedenis van Israël werd opengebroken en in die breuk verzamelt de HEERE Zich eerst een volk (= 5) in de hemel, voor Zijn Naam. (*Handelingen 15:14-16*)

- :30** En de kinderen van Dan richtten voor zich dat gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van Gersom, den zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren priesters voor den stam der Daniëten, tot den dag toe, dat het land gevankelijk is weggevoerd.
- :30** Deze Priester en Zijn zonen, waren priesters voor de stam der Daniëten, totdat de 10 stammen weggevoerd werden in de Assyrische ballingschap.

Typologisch:

Christus, de Hogepriester naar de Ordening van Melchizedek, bouwt gelovigen tot zonen.

Zij zijn aan de gemeente gegeven, sommigen tot apostelen, sommigen tot profeten, sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars, tot opbouw van het Lichaam van Christus en om te zijn een Koninklijk Priestervolk den HEERE.

Tot op de dag dat de HEERE ons, die Zijn gevangenen zijn, ook lichamelijk gevankelijk zal wegvoeren naar ons hemels land.

Oprichten = opstaan = 40.100 = קָמַ= kum

Het beeld oprichten, komt overeen met het zich onderwerpen aan de opgestane Christus.

Hij is de ware Jongeling, Priester en Levi.

Hij is ware Jonathan (= gift van Jehovah).

Hij is de ware Zoon van Mozes.

Hij is de ware Zoon van Jozef.

Hij is de ware Zoon van David.

Hij is de ware Zoon van Adam.

Hij is de ware Eersteling en Eerstgeborene.

Hij is de Eniggeboren Zoon van God

:31 Alzo stelden zij onder zich het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt had, al de dagen, dat het huis Gods te Silo was.

:31 Zij stelden zich onder het gesneden beeld van Micha, dat Hij gemaakt had.

Micha = Wie is gelijk Jehovah

Huis Gods = **בית האלהים** = beth ha-Elohiem = Bethel

Silo = **שילה** = plaats der rust

= de HEERE Zelf

Jozua 18:1 e.v.:

En de ganse vergadering van de zonen Israëls verzamelde zich te Silo, en zij richtten aldaar op, de Tent der Samenkomst, nadat het land voor hen onderworpen was.

Jozua 19:51:

Dit zijn de erfdelen, welke Eleazar, de priester, en Jozua, de zoon van Nun, en de hoofden der vaders van de stammen, door het lot aan de kinderen Israëls erfelijk uitdeelden te Silo, voor het aangezicht des HEEREN, aan de deur van de tent der samenkomst. Aldus maakten zij een einde aan het uitdelen des Lands

Maar goed, het eerste volk dat de erfenis ontvangt is het Israël Gods, namelijk de gemeente.

Het gelovig overblijfsel uit de 10 stammen, uitgebeeld in die 600 man uit de stam Dan.

Amen.

Een toelichting op deze Levietische Priester via enkele zijlijnen.

In eerste instantie zijn het op zichzelf staande zijlijnen, maar ik zal proberen er één geheel van te maken.

1 Elohim	Genesis 1:1: de Onkenbare God
2 Roeach Elohim	Genesis 1:2: de werkende kracht van de Geest van God
3 Jehovah Elohim	Genesis 2:4: werkende kracht van het Woord
4 Jezus	Woord is Mens geworden in vernedering
5 Christus	Deze Mens is de Christus in Zijn opstanding

De Hebreeuwse letter **ה** = hee = venster = open verbinding naar Boven
= de 5e Hebreeuwse letter
= heeft getalswaarde 5

Het woord voor 5 = chamash = tot de (Geestelijke) strijd bewapend

Genesis 2:3 en 4:

Hemelen en aarde zijn geschapen om te volmaken.

Om hemelen en aarde tot volmaaktheid te brengen.

Als zij geschapen werden = in hun schepping = **בְּהִבָּרְאֻם** = be hibaram
De letter **ה** (= de 5e Hebreeuwse letter, en dus het geestelijk aspect van deze volmaking) wordt al wel genoemd, maar men zal moeten wachten totdat Hij afdaalt, of indaalt.

Wanneer dit plaatsvindt zal Hij de Vervuller en de Vervulling en de Eersteling blijken te zijn van de Nieuwe Schepping.

De Nieuwe Schepping is begonnen bij de Eersteling Christus, bij Zijn opstanding uit de dood.

En Hij (= de 5e = Christus) zal een ieder die in Hem gelooft dan tot de volmaaktheid leiden.

Eerst, nog op verborgen wijze, allen die van Christus zijn, gedurende de 5e bedeling.

Abram = **אֲבִרָם** = Vader is hoog; Vader verhoogt
hoge Vader; verhoogde Vader

Bij de belofte over de komst van het Zaad van Abram, kreeg, of daalde de **ה** = 5, in de naam van Abram.

Het Zaad is Christus. (*Galaten 3:16*)

Het wachten was op de komst en de verschijning van Christus.

Abraham = אברהם = Vader van vele volkeren.

Christus is de Schepper of verwekker (= Vader) van alle volkeren.

Hij geeft Zijn Leven en Zegeningen aan alle, Hem gelovende, en Hem gehoorzamende volkeren.

אברהם = Abraham is een anagram van

מבראם = hibaram = hun schepping.

De ה, de 5e letter, is nu gedaald en verschenen in de naam Abraham.

Christus heeft Zich geopenbaard, en door Zijn Opstanding uit de dood, is Hij de volheid en de volmaking van heel Zijn Schepping.

Richteren 18:30:

Hier hangt geen ה = 5, maar een נ = 50 boven de naam Mozes.

Fundamenteel is de betekenis gelijk.

Mozes = משה

Manasse = מנשה

Er staat in de Hebreeuwse grondtekst: מנישה

Ook deze נ = 50, die weliswaar nog boven de naam van Mozes hangt, zal bij de komst van de HEERE Jezus Christus, verschijnen, danwel afdalen, in de naam van Mozes.

Dan zal blijken dat de HEERE Jezus Christus de inhoud, de Vervuller en de Vervulling is van de wet van Mozes.

Lukas 24:27:

En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was.

Lukas 24:44:

En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen.

Johannes 1:46:

Filippus vond Nathanael en zeide tot hem: Wij hebben Dien gevonden, van Welken Mozes in de wet geschreven heeft, en de profeten, namelijk Jezus, den zoon van Jozef, van Nazareth.

Handelingen 26:22 en 23:

Daarna hulp van God verkregen hebbende, sta ik tot op dezen dag, betuigende beiden klein en groot; niets zeggende buiten hetgeen de profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden zoude:

Namelijk dat de Christus lijden moest, en dat Hij, de Eerste uit de opstanding der doden zijnde, een licht zou verkondigen dezen volke, en den Heidenen.

Handelingen 28:23:

En als zij hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen in zijn woonplaats; denwelken hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot den avond toe.

Woord van het Nieuwe Verbond is al te vinden in het Woord van het Oude Verbond (= Mozes).

De 50, de Eersteling van de Nieuwe Schepping is verschenen in Zijn opstanding uit de dood.

Deze Leviet uit Bethlehem-Juda:

- = Engel, HEERE der Heirscharen
In wie Koningschap en Priesterschap verenigd zijn
Brood(huis) = Priesterschap + Juda = Koningschap
- = de beloofde Jongeling, Die de Eersteling is uit de doden
- = de ware Vreemdeling, want Hij is niet van Beneden, maar Hij is van Boven;
Hij is van Boven geboren
- = de beloofde Hogepriester over het gelovig overblijfsel uit de 10 stammen
Namelijk over de gemeente (uitgebeeld in de stam Dan)
- = Neemt Zijn dubbele erfenis, positie en functie in, in een stad (= koninkrijk) die buiten het land Israël ligt, in het uiterste noorden = de hemel
In de stad (= koninkrijk) van de Leeuw (vormen/kneden)
In de stad (= koninkrijk) van de Kostelijke Steen (Lesem)
Tof land, van ruimte, vrede, vrijheid, genade en rust
Bij Cesarea Filippi (*Mattheüs 16:13-16*)

- Zoon des mensen = Christus = Zoon van de Levende God
- = De ware Levi = degene die waarlijk samenvoegt
- Wat God in Christus samengevoegd heeft, is door niets en niemand, nog van Hem te scheiden. (*Romeinen 8:35-*)
- = Jonathan = ware genadegift (= eeuwig Leven) van God
- = Manasse = God heeft in Hem, alle moeite doen vergeten
- In Hem zijn al onze moeiten dan ook vergeten!

Amen.

Jozua, de Zoon van Nun = de zoon van de 50:

- = Jezus, de Erfgenaam en Eerstgeborene van de Nieuw Schepping
- = Christus, de Erfgenaam en Eerstgeborene van de Geest

Jozua, de Zoon van Nun = 𐤒:

- = Christus, de Erfgenaam van de 2 vissen
- = Christus, de Erfgenaam van de 100 (= 2 𐤒 = 2 x 50)